

voerige publikatie samengesteld. En wat is er voor vreemds aan dat men de beste kandidaat kiest, ook al is dat een buitenlander? In wetenschappelijke kringen worden wel vaker geleerden van elders benoemd. Bovendien - vervolgt Beets -, het is een buitenlander van een bijzondere soort: een stamverwant en taalgenoot, een Zuid-Nederlander die zich verdienstelijk heeft gemaakt als redacteur van ons grote Woordenboek te Leiden. En wat het activisme betreft, weet de heer Vos wel waarover hij schrijft? Burgemeester en Wethouders, alsmede de Bibliotheekcommissie van Rotterdam zijn heus in staat zich een oordeel te vormen van de kwaliteiten, ook de morele kwaliteiten van de sollicitanten.

In de *NRC* van 28 juli drukte de redactie een stuk af onder de veelzeggende kop: 'Een weinig gelukkige voordracht'. Betoogd wordt dat een buitenlander niet in aanmerking mag komen voor de betrekking omdat er voldoende geschikte Nederlanders zijn wier belangen beschermd moeten worden. De Vreese mag blij zijn dat hij in Nederland is toegelaten. En dan komt het politieke aspect aan de orde: men noemt De Vreese een politieke balling 'net als den gewezen keizer' [van Duitsland], beiden genieten asylrecht en dienen geen overheidsbetrekking te vervullen. En ten slotte is men van oordeel dat met De Vreese ook de politiek in de Bibliotheek wordt gebracht. Personeel en gebruikers, iedereen moet hem zijn vertrouwen kunnen schenken. De Vlaamse kwestie leeft sterk in Nederland en er wordt zeer verschillend over gedacht. Dus geniet De Vreese geen algemeen vertrouwen. Men vertrouwt erop dat de Raad over een en ander niet luchtigjes heen zal lopen. Ook dit artikel bracht een aantal pennen in beweging. Iemand, hij ondertekent in de *NRC* van 30 juli 1919 met P.V., meent dat B. en W. van Rotterdam inderdaad wel zullen weten wat zij doen en acht de voordracht juist wèl gelukkig. L.C. Kloos, conservator van de Koninklijke Bibliotheek, meent te kunnen volstaan met de opmerking dat een Universiteitsbibliotheek geen Stadsbibliotheek is en dat men een bakker niet zonder meer aan het hoofd van een slagerij kan stellen. Een derde, genaamd L. Spanjer, vermoedt dat De Vreese met de Duitsers heeft samengewerkt in België en dat hij daarom maar in Duitsland emplot moet zoeken. Hij waarschuwt tegen 'Gentimentaliteit'.

Ook in *Het Volk* van 30 juli 1919 komt de kwestie aan de orde. Onder de kop 'Politieke ketterjagerij' wordt de polemiek in de *NRC* van commentaar voorzien. Men maakt geen voorkeur voor een der kandidaten kenbaar, maar kritiseert de *NRC*-redactie die